

НАЦИОНАЛНО СДРУЖЕНИЕ НА ОБЩИНИТЕ
В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София 1111, ул. Голаш 23, тел/факс: +359 2 9434 467, 9434 468, факс: 9434 431 e-mail: namrb@namrb.org
web site: www.namrb.org

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Дел. № 20/к.д. 20/2013

Дата 18.10.2013

НСОРБ
ул. "Голаш" 23

Изм. № 1-1270(2)
18.10.2013г

До
Г-н Димитър Токушев
Председател на
Конституционния съд на РБ

Относно: Становище по конституционно дело №20/2013 г. по писмо Ваш
изх. №20/к.д. 20/2013 от 27.09.2013 г.

Уважаеми г-н Токушев,

По повод образуваното в Конституционния съд дело №20/2013 г. относно установяване противоконституционност на чл.10, ал.1 от ЗМДТ и несъответствие с международни договори, по които Република България е страна, изразяваме следното становище:

1. По твърдението за наличие на несъответствие на чл. 10, ал. 1 във връзка с чл. 13 от ЗМДТ, с чл. 60, ал. 1 от Конституцията на Република България в контекста на чл. 1 от Допълнителния протокол на Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи

По силата на чл. 10, ал.1 от ЗМДТ предназначението на поземлените имоти е от значение за облагането им с данък „недвижими имоти” единствено в случаите, когато същите са извън строителните граници на населените места и селищните образувания. В този случай облагането се предвижда за поземлените имоти, които имат предназначението по чл.8, ал.1 от ЗУТ съгласно подробния устройствен план. За поземлените имоти в строителните граници на населените места законът предвижда облагане, независимо от конкретното им предназначение по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУТ съгласно чл. 10, ал. 1, пр. 1 от ЗМДТ.

Съгласно чл. 13 от ЗМДТ данък „недвижими имоти” се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не. Разпоредбата произтича от характера на този данък, а именно - класически тип имуществен данък, който се дължи заради икономическата и юридическата връзка между обекта и субекта на облагане като фактическото ползване на обекта е ирелевантно спрямо дължимостта му. Такава е и европейската практика.

В свое Решение №5/09.05.2006 г. Конституционният съд е приел, че уредените в чл. 127, ал.9 от ЗУТ (сегашен чл.215, ал.6) възможности за участие в задължително провеждащото се обществено обсъждане на общия устройствен план, за съдебен контрол на акта за одобряване на подробния устройствен план и за инициране на изменения на влязъл в сила подробен устройствен план, които могат да наложат изменяване и на съответния общ устройствен план осигуряват защита на правото на собственост и закрилят неприкосновеността на частната собственост съобразно изискванията на чл. 17, ал.1 и ал.3 от Конституцията. Заложените в т. 33 от Приложение към чл. 3, ал.2 от Закона за устройството и застрояването на Столична община (ЗУЗСО) ограничения на застрояването също са обхванати от цитираната регламентация по ЗУТ и по силата на цитираното решение не противоречат на Конституцията.

Не считаме, че чл.10, ал.1 във връзка с чл. 13 от ЗМДТ противоречи на чл.19, ал.2 от Конституцията (цитирано в искането Решение №19/1993 г. на Конституционния съд).

До провеждане на отчуждителна процедура по реда на ЗОС собствениците на имотите, предвидени с ОУП за отчуждаване могат да извличат стопански ползи от имотите си – чрез отдаване под наем или други форми, вкл. и за развиване на свободна стопанска дейност. Няма забрана за ползване на имотите, респективно неравнопоставеност със собственици на имоти, които не са предвидени за отчуждаване по отношение дължимостта на данък „недвижими имоти”.

2. По твърдението за наличие на несъответствие на чл. 10, ал. 1 във връзка с чл. 24 от ЗМДТ, с чл. 60 , ал. 1 от Конституцията на Република България в контекста на чл. 1 от Допълнителния протокол на Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи

Разпоредбата на чл.24 от ЗМДТ въвежда основания за освобождаване от данък „недвижими имоти”. Специалният закон (Закон за устройството и застрояването на Столична община) предвижда единствено срок за отчуждаване, не и специален ред за провеждането на процедурата. Поради това приложение намира общия закон – Закон за общинската собственост (ЗОС). При липса на иницирана и проведена отчуждителна процедура по реда на ЗОС, само въз основа на предвижданията на ОУП не може да се приеме, че имот, отреден за обществено ползване, е публична общинска собственост и на основание чл. 24, ал. 1, т.1 от ЗМДТ е освободен от заплащане на данък „недвижими имоти”.

3. Приведените примери от практиката на Съда по правата на човека (Фокас срещу Франция, Матос е Силва ООД и Спорунг и Льонрот) нямат

отношение към задължението за плащане на данък „недвижими имоти”. В цитираните решения Съдът по правата на човека е приел противоречие на съответните национални правни актове с принципа за мирно ползване на собствеността прогласен от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи поради особености на правната регламентация на процедурите по отчуждаване на частни имоти за обществени нужди, които внасят несигурност по отношение ползването на имотите от техните собственици. В решенията липсват каквито и да е мотиви, рефериращи към данъчни задължения на жалбоподателите. Не считаме, че конкретните казуси могат да послужат за изграждане на аргументация относно разглеждане на законоустановеното задължение за плащане на данък «недвижими имоти», независимо от ползването на имота, като вмешателство в мирното ползване на собствеността от титуляр на право на собственост върху имот, подлежащ на отчуждаване.

Независимо от горното, отбелязваме, че Законът за общинската собственост предвижда административен ред за защита правото на собственост спрямо отчужден имот при бездействие от страна на общината, а именно бившият собственик на отчужден имот има право да поиска от кмета на общината да отмени заповедта за отчуждаване след изтичане на законоустановен срок за начало на строителството, както и в случаите, когато одобреният подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обекти от първостепенно значение - публична общинска собственост, бъде отменен от съда, а новият влязъл в сила подробен устройствен план не засяга отчуждения имот. И в двете хипотези общината дължи на собственика обезщетение за причинените вреди. Доколкото правната регламентация на тази възможност осигурява ефективна защита на правото на собственост върху имоти, подлежащи на отчуждаване е въпрос на законодателна преценка и воля, и няма отношение към дължимостта на данък „недвижими имоти”.

На база изложеното Ви молим да отхвърлите искането за установяване противоконституционност на чл.10, ал.1 от ЗМДТ и несъответствие с международни договори, по които Република България е страна.

С уважение : Гинка Чавдарова
Изпълнителен директор

